

ἴφθιμος

ἑλώρια

ἀρυίρα

ἀηοινά

ἀμφυρεφύς περιίρυ

ὄϊσιος

ἴον

οὐρῆας

ἔχεπινκίς

θαμηαί

< κρύμνον ἐέλωρ >

κῆλα

εὐχωλή

Ατρεΐδην, ἀναζ ἀνδρῶν

δῖος Ἀχιλλεύς

Ατρεΐδα δῦω, κορυμύορε γαῶν

νοῦσον ἀνά βλεπόν ᾧρεθε κακῶν, ὀλίγοντο
δε λαοί

ἔκυβόλος Ἰαπόλλων —

ἔυκνήμιδις Ἀχαιοί

Θόας νῆας Ἀχαιῶν

παρα κοίλυβιν νηυβί

ἤύκομος λυτώ

ἀργυρότοζος (Απολλων)

ἴος ἔφατ', ἔδειπεν δ' ὁ χέρων καὶ κενίθετο μύθω,
βῆ δ' ἀκέων παρὰ θίνα πολυφλοίοβοιο θαλάσσης.
πολλά δ' ἔπειτ' ἀπᾶνθε κίων ἤρᾶθ' ὁ γεραιός
Ἰαπόλλωνι ἀνακλι, τὸν ἤύκομος τέκε λυτώ.

Πηκώλενος Ἴηρι

πόδας ὠκῆς Ἀχιλλεύς

καὶ γὰρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς γέτιν

ὄς ἤδ' αὖ τὰ τ' εἶοντα τὰ τ' ἔβόμνα πρὸ τ' εἶοντα

κότος
ἀμύμων
ἄειμα (λοιγόν)

Διίφιλος Αχιλλεύς
Ἀπόλλων ἑκατιβελείης
Ἀγαμέμνων ἄριστος Ἀχαιῶν.

κρίνον
ἄφενος

Κριτῶων γὰρ βασιλεύς, ὅτε κώοιαι ἄρει χέρι

κλίβιν
φάρακον
κώμη

Ὅδ' γὰρ ἐγὼ τρώων ἔνευ' ἄλυτον αἰχμητῶων
δῆρο μακροόμνος, ἔπει σὺ τί μοι αἰτίοι εἶθιν·
οὐ γὰρ πῶ ποτ' ἔμας βούς ἤλαβαν οὐδέ μιν ἴησους
οὐδέ ποτ' ἐν φθίῃ εἰβώλακι βωτιαντίῃ
καρπὸν ἐδικλύσκει, ἔπει ἦ μάλα πολλὰ κίχθ' ἔβ'
οὐδέ τ' ἐβκιδέντα θαλασσοῦ τ' ἤχυσσεν

Ἐχθίος δὲ μοι ἔβει διοτρεστέων βασιλῶων·
αἰεὶ γὰρ τοι ἔβεις τ' ἐβίχην πόλεμοι τ' ἐμάχαι τ' ἐβ

Ὅϊκαδ' ἴων εὖν νηυβί τ' ἐβῆς καὶ βούς ἐτάροισιν
Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσει -----